

Boda Magdolna

KEDD DÉLELŐTT

2019-09-10 | **VERS**

egymásra vetített kép vagyok
egymást metsző és széttartó kontúrok
totális összevisszaság
jelenné tágult múlt
káprázatos jövővel
összemaszatolt akvarell

próbálom lefejtani egymásról
az évszakokat
érteni az én testnélküli csupaszát
csöndes játék ez
elmélyedt babramunka
finom szövetek
bársony és fekete gyolcs
a tarkaság közt egy-két
fekete folt
közben percről percre
újjászületek
hiába a szívritmus problémák
maradni akarok még
ülni a feljáró lépcső alján
megszoktam
nem baj ha esik

kép | shutterstock.com